

Arrest

nr. 254 174 van 7 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat G. GASPART, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 27 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 18 juni 2020 en op 11 augustus 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 november 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in San Salvador. U ging naar school tot het zesde middelbaar waarna u in april 2018 aan de slag ging als receptioniste bij

een boekhoudkantoor in San Salvador. Op zaterdag volgde u bovendien een intensieve cursus Engels aan de Academia Europea van San Salvador. U woonde samen met uw moeder en uw broer. Uw zus, K.P.A.A.(...) (CGVS X; O.V. X), diende met haar minderjarige dochter C.(...), reeds op 7 maart 2018 een verzoek voor internationale bescherming in en zij ontvingen intussen de vluchtelingenstatus.

Op 15 augustus 2019 kende uw baas u een loonsverhoging toe van 150 dollar omwille van uw verbeterde kennis van het Engels. De assistente van uw baas, M.J.H.(...), bekeek u hierdoor scheef en met een vuile blik, daar zij nog nooit opslag gekregen had en reeds langer in dienst was.

Op 19 augustus 2019 vertrok u van uw werk naar de bushalte om naar huis terug te keren. Ter hoogte van het ziekenhuis werd u opgewacht door M.(...). Zij beschuldigde u ervan dat u haar werk wou afpakken. Verder stelde ze dat u niet wist met wie u zich moeide en dat u problemen zou krijgen als u haar werk zou afpakken. U maande haar aan om rustig te blijven, daar u geen problemen wilde en enkel uw job zo goed mogelijk wou uitoefenen. Vervolgens gaf de vrouw u een schop tegen uw rechterknie. Plots kwamen er twee mannen bij jullie staan die tegen u zeiden dat u zich met M.(...) gemoeid had. Ze waarschuwden u dat, als u haar nog verdere problemen zou bezorgen, te maken zou krijgen met de Locos van de Mara Salvatrucha. Ze raadden u aan niet met vuur te spelen want als u zo bleef verder doen, zouden ze u vermoorden. U zei dat u geen problemen wilde, waarop zij zijn doorgegaan.

U kwam thuis en besprak het incident met uw moeder. Zij belde daarop uw zus in België op en zij besloten dat u aangifte moest doen bij de politie zodat er iets geregistreerd zou staan. Daarop ging u op 20 augustus aangifte indienen bij de politie in San Salvador. Doordat het indienen van de klacht meer tijd in beslag nam dan u verwacht had, kwam u die dag te laat aan op uw werk. Uw baas riep u hiervoor op het matje waarop u hem vertelde over uw collega en de aangifte. Uw baas las de aangifte en stelde dat hij niet wilde dat zijn bedrijf gelinkt zou worden aan bendes.

Toen u op 21 augustus 2019 ging werken, was M.(...) niet aanwezig en vroeg uw baas om haar taken over te nemen. U veronderstelde dat M.(...) ontslagen was.

Onderweg naar de bushalte, op 23 augustus 2019, werd u herkend door dezelfde twee mannen als op 19 augustus. Zij kwamen naar u toe gelopen en riepen dat u M.(...) problemen bezorgd had en dat zij geen spelletjes speelden. Hierop haalde één van hen een vuurwapen boven. U hoorde een schot, zette het op een lopen en liep de eerste winkel dat u tegenkwam binnen. De eigenaar van de winkel zei dat hij u niet kon helpen en dat u moest vertrekken omdat hij geen problemen wilde. Daarop verliet u de winkel, de twee mannen waren nergens nog te bespeuren. U liep naar een politiekantoor in de buurt om opnieuw aangifte te doen. Een taxi bracht u vervolgens naar huis.

U besprak de gebeurtenissen met uw moeder. Uw zus zei dat zij u in België zou kunnen opvangen aangezien uw leven in El Salvador in gevaar was. Op 24 augustus belde u uw baas op om uw ontslag in te dienen en vanaf 28 augustus 2019 dook u onder bij uw tante in Tepe Agua in het departement La Libertad. U kwam enkel nog buiten om uw documenten in orde te brengen.

Op 3 september 2019 kocht u uw vliegtuigticket in San Salvador en op 11 september 2019 ging u uw paspoort ophalen, eveneens in San Salvador. Op 20 september 2019 verliet u El Salvador met het vliegtuig en kwam u via Spanje op 21 september 2019 aan in België. Op 27 september 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar El Salvador door de bende MS-13 vermoord te worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een paspoort op uw naam dd. 11 september 2019, een identiteitskaart op uw naam dd. 18 april 2017, een geboorteakte op uw naam dd. 27 april 1999, een bewijs van goed gedrag en zeden op uw naam dd. 11 september 2019, een blanco strafblad op uw naam dd. 17 september 2019, een klacht bij de politie dd. 20 augustus 2019, een tweede klacht bij de politie dd. 23 augustus 2019, een kopie van een bundel krantenartikelen aangaande feminicide en bendegeweld in El Salvador, een kopie van een tewerkstellingsattest, twee boardingcards op uw naam voor uw vlucht van San Salvador via Madrid naar Brussel en kopie van een boekingsbevestiging van uw vliegtuigtickets dd. 3 september 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u niet politiek actief bent, dat u nooit lid bent geweest van een bende en dat u nooit werd gearresteerd in El Salvador (CGVS 1 dd. 18 juni 2020, p. 9). Bovendien blijkt uit uw verklaringen duidelijk dat uw verklaarde problemen zijn ontstaan omdat uw collega M.J.H.(...) het niet eens was met de loonsverhoging die u kreeg en zij niet (CGVS 1, p. 11 & 12). Er moet bijgevolg geconcludeerd worden dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die erop zouden wijzen dat u omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd.

Wat betreft het incident op 19 augustus 2019, toen u door uw collega M.J.H.(...) en twee bendeleden van de MS-13, geïntimideerd en bedreigd werd, dient opgemerkt te worden dat uw gedrag in de nasleep van dit incident weinig getuigt van een ernstige vrees in uw hoofde. Zo beslist u om na het incident uw reisroute aan te passen en twee bussen te nemen in de plaats van één bus (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 3 & 4). Hoewel u de moeite doet om ook de wandelroute van uw bushalte naar uw werk aan te passen, om het de twee bendeleden moeilijker te maken, is het zeer opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent welke bende de controle heeft doorheen uw wandelroute (CGVS 2 dd. 11 augustus 2020, p. 3). Indien uw vrees ten opzichte van de MS-13 dermate groot is dat u uw reisroute wijzigt en zelfs klacht gaat indienen bij de politie, is het opmerkelijk dat u niet controleert of de bende MS-13 ook op uw nieuwe wandelroute actief is, opdat u zo hun gebied zou kunnen omzeilen (CGVS 1, p. 12 & 16; CGVS 2, p. 3). Bovendien besliste u om te blijven werken, nochtans werkte M.(...) daar ook en kon ze dus de bendeleden op de hoogte stellen van uw aanwezigheid en acties.

Wat betreft het incident op 23 augustus 2019, toen u na uw werk in de buurt van de bushalte werd benaderd door twee individuen die u toeriepen en vervolgens een schot losten, moet worden opgemerkt dat de modus operandi van de bende vreemd is, waardoor de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis in twijfel getrokken wordt. U verklaart dat de bendeleden op 23 augustus 2019 op u af wandelden en riepen dat ze u zullen vermoorden omwille van de problemen die u 'Mary' bezorgd had (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 4). Toen ze nog slechts twee à drie meter van u verwijderd waren, losten zij een schot waarop u het op een lopen zette en zich in een winkel verstopte waar u controleerde of u door het schot geraakt was (CGVS 1, p. 12, 13 & 18; CGVS 2, p. 4 & 5). U verstopte zich gedurende vijf à zes minuten waarna u, op vraag van de winkeleigenaar, opnieuw buiten stapte en vaststelde dat de bendeleden nergens meer te bespeuren waren (CGVS 1, p. 13 & 19). Volgens uw verklaringen konden de bendeleden het winkeltje gewoon binnenkomen, maar deden zij dit niet (CGVS 1, p. 19). Ook toen u het winkeltje enkele minuten later buiten stapte, stonden de bendeleden u niet op te wachten (CGVS 1, p. 19). Dat de bendeleden, tot tweemaal toe doodsbedreigingen uitten, namelijk op 19 augustus 2019 en op 23 augustus 2019, en vervolgens op 23 augustus 2019 een schot losten op slechts 2 à 3 meter afstand van u, u vervolgens niet tot in de winkel achtervolgden terwijl deze mogelijkheid er wel was en u bovendien ook niet opwachten wanneer u het winkeltje enkele minuten later verliet, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit verklaard incident dat de oorzaak zou zijn van uw beslissing om El Salvador te verlaten (CGVS 1, p. 20).

Bovendien is het, gezien de doodsbedreigingen en het schot dat op u gelost werd, zeer opmerkelijk dat u op 23 augustus 2019 na het verlaten van het winkeltje te voet naar de politie ging, in plaats van bijvoorbeeld een taxi te nemen zoals u deed na het verlaten van het politiekantoor (CGVS 2, p. 5). Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat enkele van uw verklaringen in verband met de nasleep van dit incident niet wijzen op een ernstige vrees in uw hoofde. Zo bleef u tussen het incident van 23 augustus en het onderduiken bij uw tante op 28 augustus op hetzelfde adres bij uw moeder en uw broer wonen zonder problemen te kennen (CGVS 1, p. 20; CGVS 2, p. 6). Dit terwijl uw collega, M.J.H.(...), toegang had tot uw contactgegevens, waardoor u veronderstelde dat zij op de hoogte was van uw woonplaats (CGVS 1, p. 17 & 20). Hoewel u veronderstelt dat M.(...), en bijgevolg ook de bendeleden, op de hoogte waren van uw woonplaats in San Salvador, hebben zij tot op heden geen poging gedaan om u daar op te zoeken. Immers, uw moeder en uw broer wonen nog steeds op dit adres en hebben tot op heden geen bezoek gekregen van bendeleden (CGVS 1, p. 4 & 20 ; CGVS 2, p. 9 & 10). Dat de bende op de hoogte was van uw woonplaats en naliet om u daar op te zoeken of naar u te komen informeren, doet ernstige vragen rijzen.. Zeker aangezien u stelt dat het best mogelijk is dat leden van de bende MS-13 zich in uw wijk kunnen begeven (CGVS 2, p. 7). Uw verklaring dat er in februari 2020 alsnog een poging werd ondernomen door M.(...) of de bendeleden om u te lokaliseren, daar uw moeder éénmaal thuis opgebeld werd en er enkel gezegd werd 'wij zijn jullie niet vergeten, teef' waarop er werd ingehaakt, dient opgemerkt te worden dat dit louter een blote bewering is en geenszins aangetoond kan worden dat dit telefoontje door uw collega of de bendeleden gebeurde (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, p. 9). Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud dit telefoontje niet vermeldde wanneer de protection officer u expliciet vroeg waar u uit kan afleiden dat de bendeleden nog steeds naar u op zoek waren (CGVS 1, p. 20 & 21).

Wat betreft de periode dat u zich schuilhield bij uw tante in La Libertad van 28 augustus 2019 tot 20 september 2019, dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet overeenstemt met de door u verklaarde vrees. Zo besliste u reeds op de dag van het vermeende schietincident, namelijk 23 augustus 2019, dat u El Salvador zou verlaten en naar uw zus in België zou vluchten (CGVS 1, p. 13 & 20). Toch wachtte u nog tot 2 of 3 september 2019 om uw vlucht naar België te boeken (CGVS 1, p. 8 & 21; CGVS 2, p. 7 & 8). Geconfronteerd met de reden van het uitstel van uw boeking, verklaart u dat het een moeilijke beslissing was om te vertrekken en dat u niet zeker was (CGVS 2, p. 8). Echter, uit uw eerdere verklaringen blijkt dat de knoop reeds op 23 augustus werd doorgehakt, waardoor deze verklaring niet weet te overtuigen (CGVS 1, p. 13 & 20). Hoewel u naar uw tante in La Libertad verhuisde uit angst voor de bendeleden in San Salvador, keerde u gedurende uw schuilhouding bij uw tante nog minstens vier keer terug naar San Salvador (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 7 & 8). U verklaart dat u nog moest terugkeren omdat u in San Salvador formaliteiten in orde moest brengen zoals uw vliegtuigticket, uw geboorteakte, uw paspoort, een bewijs van goed gedrag en zeden en uw blanco strafblad (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 7 & 8). Uit uw verklaringen en documenten blijkt dat u zich op vier verschillende data naar San Salvador moest begeven om al deze documenten en hun authenticaties te verzamelen. Zo ging u op 3 september 2019 naar San Salvador voor de aankoop van uw ticket (document 8). Op 11 september 2019 maakte u nogmaals deze verplaatsing, ditmaal voor uw bewijs van goed gedrag en zeden, uw paspoort en de authenticatie van uw geboorteakte (document 1, 2 en 3). Vervolgens gaat u ook op 17 september naar de hoofdstad voor het ophalen van uw blanco strafblad, een tweede authenticatie van uw geboorteakte en de authenticatie van uw bewijs van goed gedrag en zeden (documenten 2, 3 en 10). Uw laatste bezoek aan San Salvador vindt plaats op 18 september 2019 voor de authenticatie van uw blanco strafblad (document 10). Hoewel een paspoort en een vliegtuigticket essentiële documenten zijn voor uw reis naar België, kan dat niet gezegd worden van een geboorteakte, een bewijs voor goed gedrag en zeden en een blanco strafblad. Dat u voor dergelijke onnodige documenten meermaals naar het centrum van San Salvador terugkeert, terwijl u stelt dat zowel de bende 18 als MS-13 in het centrum van de stad actief zijn, doet nogmaals afbreuk aan de door u verklaarde ernst van uw verklaarde vrees (CGVS 2, p. 1).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart en geboorteakte tonen louter uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke niet betwist worden. De boekingsbevestiging en de boardingcards tonen louter uw reis naar België aan, dewelke evenmin betwist wordt. De twee attesten van goed gedrag en zeden bevestigen louter uw blanco strafblad, hetgeen evenmin in twijfel getrokken wordt. De kopieën van een bundel krantenartikelen die u neerlegt, verwijzen enerzijds naar feminicide in El Salvador en anderzijds naar het bendegeweld in San Salvador. U geeft echter aan dat geen van deze artikels rechtstreeks betrekking hebben op uw persoonlijke problemen (CGVS 1, p. 10). In verband met de twee klachten die u, op respectievelijk 20 augustus 2019 en 23 augustus 2019, indiende bij de politie van San Salvador moet worden opgemerkt dat hierin louter uw verklaringen over de verklaarde gebeurtenissen van 19 en 23 augustus 2019 vermeld worden, waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. De kopie van het tewerkstellingsattest bewijst enkel dat u in dienst was bij Consultores Contables Asociados van 30 april 2018 tot 23 augustus 2019, doch staat hierin geen reden aangegeven voor uw ontslag, noch een verwijzing naar de door u aangehaalde problemen.

Volledigheidshalve dient hier nog aan toegevoegd te worden dat uw zus, K.P.A.A.(...) (CGVS 18/12089; O.V. 8.602.433), op 14 september 2018 de vluchtelingenstatus werd toegekend in België. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat u dezelfde status zou moeten worden toegekend. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers individueel beoordeeld te worden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/>

default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de formele motiveringsplicht en meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsmede van artikel 62 van

de Vreemdelingenwet, van de rechten van verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster voert tevens een beoordelingsfout aan.

Na een korte samenvatting van de bestreden beslissing, gaat verzoekster in op de geloofwaardigheid van het relaas en tracht zij de aangaande weigeringsmotieven te weerleggen. Zij benadrukt dat het risico in geval van terugkeer moet worden geobjectiveerd, met toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, en verwijst naar en citeert hierbij uit landeninformatie

Verder verwijst zij naar de veiligheidssituatie van 'returnees' en argumenteert zij dat de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden tegen het bendegeweld in het land. Een hervestiging op een andere locatie in El Salvador biedt volgens haar evenmin enige veiligheid.

Tevens betoogt zij dat haar vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag.

Wat betreft de veiligheidssituatie in El Salvador werpt verzoekster op dat het daar aanwezige geweld kadert binnen een binnenlands gewapend conflict en wel degelijk willekeurig van aard is. Verzoekster verwijst naar en citeert hierbij omstandig uit landeninformatie.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoekster de volgende documenten:

- stuk 3: COI Focus, *El Salvador: Retour au pays des ressortissants*, 12 juli 2019;

- stuk 4 : UNHCR, *Submission by the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees in the case of S.M. v. Spain (Appl. N° 29659/16) before the European Court of Human Rights*, 30 januari 2017;

- stuk 5 : UNHCR, *Brief of Amicus Curiae United Nations High Commissioner for Refugees in support of plaintiffs-appellees in the case Grace, et al., Plaintiffs-Appellees, v. William P. Barr, Attorney General, et al., Defendants-Appellants*; 31 juli 2019.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 30 maart 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 17 december 2020;

- COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020;

- UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016.

4. Voorafgaand

4.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert an sich niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing

inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekster verklaart dat zij in geval van terugkeer naar El Salvador zal worden vermoord door leden van de bende Mara Salvatrucha (hierna: MS-13). De aanleiding hiervan zou liggen in een conflict met haar collega M. die het niet eens was met de loonsverhoging die verzoekster kreeg.

5.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (zie bv. COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen moeten met verhoogde aandacht worden onderzocht.

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald profiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*"may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case"*). Het is aan verzoekster om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekster zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moeten deze individuele en

concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoekster evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

5.3. Wat betreft de verschillende documenten die verzoekster in het kader van haar beschermingsverzoek voorlegt (AD CGVS, map met documenten), wijst de Raad op wat volgt.

Verzoeksters paspoort, identiteitskaart en geboorteakte hebben betrekking op haar identiteit en nationaliteit. De boekingsbevestiging en de boardingcards tonen haar reis naar België aan. De twee attesten van goed gedrag en zeden bevestigen verzoeksters blanco strafblad. Geen van deze elementen staan hier ter discussie. Er kan uit deze documenten evenwel geen enkele informatie worden afgeleid met betrekking tot verzoeksters persoonlijke problemen.

De kopieën van een bundel krantenartikelen verwijzen enerzijds naar femicide in El Salvador en anderzijds naar het bendegekwel in het land. Deze algemene landeninformatie heeft evenwel geen betrekking op verzoeksters persoonlijke situatie, zoals zij ook zelf aangeeft tijdens haar persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud 18 juni 2020 (hierna: NPO I), p. 9-10), en volstaat dan ook niet om aan te tonen dat zij nood heeft aan internationale bescherming. Verzoekster moet dit individueel en in concreto aannemelijk maken.

Wat betreft de twee klachten die verzoekster, op respectievelijk 20 augustus 2019 en 23 augustus 2019, indiende bij de politie van San Salvador moet worden opgemerkt dat deze documenten louter zijn opgesteld op basis van haar verklaringen en niet zijn gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Verzoekster brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klachten of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klachten inhoudelijk werden onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze aangiftes, die niet meer bevatten dan de eigen verklaringen van verzoekster, slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.

De kopie van het tewerkstellingsattest toont aan dat verzoekster in dienst was bij Consultores Contables Asociados van 30 april 2018 tot 23 augustus 2019. Hierin wordt evenwel geen reden aangegeven voor haar ontslag, noch een verwijzing naar de door haar aangehaalde problemen waardoor dit attest niet kan dienen ter ondersteuning van haar vluchtrelaas.

Aangezien deze stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde in deze stand van zaken op zich niet volstaan om verzoeksters vrees voor vervolging aannemelijk te maken, moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekster voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.4. De commissaris-generaal besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over de vermeende gebeurtenissen die voor haar de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten. Hij stelt onder meer vast dat (i) verzoeksters gedrag in de nasleep van het incident op 19 augustus 2019 weinig getuigt van een ernstige vrees in haar hoofde, (ii) de modus operandi van de bende bij het incident op 23 augustus 2019 niet geloofwaardig is, net zomin als de vaststelling dat verzoekster, nadat zij zich verschuilde had in het winkeltje, te voet naar de politie ging, (iii) verzoekster tussen het incident van 23 augustus en het onderduiken bij haar tante op 28 augustus op hetzelfde adres bij haar moeder en broer bleef wonen zonder problemen te kennen, wat niet wijst op een ernstige vrees in haren hoofde, en (iv) haar gedrag tijdens de periode dat zij zich schuilhield bij haar tante in La Libertad niet overeenstemt met de door haar verklaarde vrees.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas, vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongelooftwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten.

5.5. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. De Raad stelt vast dat verzoekster er met het voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven te verklaren of te weerleggen.

Verzoekster verklaart dat zij na het incident op 19 augustus, toen zij door haar collega M. en twee bendeleden van MS-13 zou zijn geïntimideerd en bedreigd, haar reisroute heeft aangepast en twee bussen nam in de plaats van één (NPO I, p. 16; notities persoonlijk onderhoud 11 augustus 2020 (hierna: NPO II), p. 3-4). In voorliggend verzoekschrift benadrukt zij dat zij op die manier niet meer naar de bushalte moest gaan waar zij bedreigd werd en dat er bij de bushaltes waar zij nadien gebruik van maakte hogere sociale controle was daar deze meer werden gebruikt. Deze toelichting doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat, hoewel verzoekster de moeite zou hebben gedaan om ook de wandelroute van haar bushalte naar haar werk aan te passen om het de twee bendeleden moeilijker te maken, zij niet op de hoogte is welke bende de controle heeft doorheen haar wandelroute (NPO II, p. 3). Indien haar vrees ten opzichte van de MS-13 dermate groot is dat verzoekster haar reisroute zou hebben gewijzigd en zelfs klacht gaat indienen bij de politie op 20 augustus – zoals ook bevestigd in voorliggend verzoekschrift waar zij stelt dat haar vrees toenam na het gesprek met haar moeder en zus dat volgde op het incident van 19 augustus –, is het niet geloofwaardig dat zij niet controleert of de bende MS-13 ook op haar nieuwe wandelroute actief is, opdat zij zo hun gebied zou kunnen omzeilen (NPO I, p. 12, 16; NPO II, p. 3). Verzoeksters gedrag in de nasleep van het incident op 19 augustus 2019 ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van de voorgehouden bedreigingen.

Verder wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat wat betreft het incident op 23 augustus 2019, toen verzoekster na haar werk in de buurt van de bushalte zou zijn benaderd door twee individuen die haar toeriepen en vervolgens een schot losten, de modus operandi van de bendeleden weinig aannemelijk is waardoor ook hierdoor de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas verder wordt aangetast. De commissaris-generaal motiveert terdege: *“U verklaart dat de bendeleden op 23 augustus 2019 op u af wandelden en riepen dat ze u zullen vermoorden omwille van de problemen die u ‘Mary’ bezorgd had (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 4). Toen ze nog slechts twee à drie meter van u verwijderd waren, losten zij een schot waarop u het op een lopen zette en zich in een winkel verstopte waar u controleerde of u door het schot geraakt was (CGVS 1, p. 12, 13 & 18; CGVS 2, p. 4 & 5). U verstopte zich gedurende vijf à zes minuten waarna u, op vraag van de winkeleigenaar, opnieuw buiten stapte en vaststelde dat de bendeleden nergens meer te bespeuren waren (CGVS 1, p. 13 & 19). Volgens uw verklaringen konden de bendeleden het winkeltje gewoon binnenkomen, maar deden zij dit niet (CGVS 1, p. 19). Ook toen u het winkeltje enkele minuten later buiten stapte, stonden de bendeleden u niet op te wachten (CGVS 1, p. 19). Dat de bendeleden, tot tweemaal toe doodsb bedreigingen uitten, namelijk op 19 augustus 2019 en op 23 augustus 2019, en vervolgens op 23 augustus 2019 een schot losten op slechts 2 à 3 meter afstand van u, u vervolgens niet tot in de winkel achtervolgden terwijl deze mogelijkheid er wel was en u bovendien ook niet opwachtten wanneer u het winkeltje enkele minuten later verliet, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit verklaard incident dat de oorzaak zou zijn van uw beslissing om El Salvador te verlaten (CGVS 1, p. 20).”*

Het weinig verhelderend betoog dat zij niet kan speculeren over waarom de bendeleden zo handelen en niet anders, werpt hier geen ander licht op. Bovendien is het, gezien de doodsb bedreigingen en het schot dat op haar zou zijn gelost, evenmin geloofwaardig dat zij na het verlaten van het winkeltje te voet naar de politie ging, in plaats van bijvoorbeeld een taxi te nemen zoals zij deed na het verlaten van het politiekantoor (NPO II, p. 5). De bewering dat zij volledig in paniek was en niet rationeel kon nadenken, overtuigt allerminst. Net gezien de bewering dat zij zopas werd beschoten, moet zij zich bewust zijn geweest van het risico dat zij liep door gewoon buiten te wandelen en te voet verder te gaan naar het politiekantoor nu het mogelijk was dat de bendeleden haar buiten stonden op te wachten of zij hen op de weg naar het politiekantoor zou tegenkomen. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van haar verklaarde problemen.

Bovendien wijst de Raad erop dat de motivering moet worden gelezen als geheel en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met haar verklaringen en haar gedrag op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat het verzoeksters relaas aan geloofwaardigheid ontbreekt. Naast voormelde vaststellingen wordt in de bestreden beslissing immers tevens ingegaan op verzoeksters verklaringen in verband met de nasleep van dit incident:

“Daarnaast moet worden vastgesteld dat enkele van uw verklaringen in verband met de nasleep van dit incident niet wijzen op een ernstige vrees in uw hoofde. Zo bleef u tussen het incident van 23 augustus en het onderduiken bij uw tante op 28 augustus op hetzelfde adres bij uw moeder en uw broer

wonen zonder problemen te kennen (CGVS 1, p. 20; CGVS 2, p. 6). Dit terwijl uw collega, M.J.H.(...), toegang had tot uw contactgegevens, waardoor u veronderstelde dat zij op de hoogte was van uw woonplaats (CGVS 1, p. 17 & 20). Hoewel u veronderstelt dat M.(...), en bijgevolg ook de bendeleden, op de hoogte waren van uw woonplaats in San Salvador, hebben zij tot op heden geen poging gedaan om u daar op te zoeken. Immers, uw moeder en uw broer wonen nog steeds op dit adres en hebben tot op heden geen bezoek gekregen van bendeleden (CGVS 1, p. 4 & 20 ; CGVS 2, p. 9 & 10). Dat de bende op de hoogte was van uw woonplaats en naliet om u daar op te zoeken of naar u te komen informeren, doet ernstige vragen rijzen.. Zeker aangezien u stelt dat het best mogelijk is dat leden van de bende MS-13 zich in uw wijk kunnen begeven (CGVS 2, p. 7). Uw verklaring dat er in februari 2020 alsnog een poging werd ondernomen door M.(...) of de bendeleden om u te lokaliseren, daar uw moeder éénmaal thuis opgebeld werd en er enkel gezegd werd 'wij zijn jullie niet vergeten, teef' waarop er werd ingehaakt, dient opgemerkt te worden dat dit louter een blote bewering is en geenszins aangetoond kan worden dat dit telefoontje door uw collega of de bendeleden gebeurde (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, p. 9). Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud dit telefoontje niet vermeldde wanneer de protection officer u expliciet vroeg waar u uit kan afleiden dat de bendeleden nog steeds naar u op zoek waren (CGVS 1, p. 20 & 21)."

Verzoekster meent dat zij niet onredelijk aarzelde of onnodige risico's nam door te lang op gekende plaatsen te blijven nu zij na het incident van 23 augustus ondergedoken leefde bij haar moeder en broer en zij reeds vijf dagen na de laatste bedreiging naar haar tante in La Libertad ging, doch kan om volgende redenen niet worden gevolgd.

Zo gaat verzoekster er met dit betoog volledig aan voorbij dat zij verklaarde vijf dagen lang op hetzelfde adres bij haar moeder en haar broer woonde, terwijl haar collega M. toegang had tot haar contactgegevens waardoor verzoekster veronderstelde dat zij op de hoogte was van haar woonplaats (NPO I, p. 17, 20). Verder verklaarde verzoekster gedurende die vijf dagen geen verdere problemen meer te hebben gekend met M. dan wel met de bendeleden van MS-13 (NPO I, p. 20; NPO II, p. 6), noch hebben zij tot op heden pogingen gedaan om haar daar op te zoeken. Haar moeder en broer wonen namelijk nog steeds op dit adres en hebben tot op heden geen bezoek gekregen van bendeleden (NPO I, p. 4, 20; NPO II, p. 9-10). Dat de bende op de hoogte zou zijn geweest van verzoeksters woonplaats en alsnog naliet om haar daar op te zoeken of naar haar te komen informeren, is in het licht van de beweerde doodsbedreigingen en het geloste schot weinig aannemelijk. Te meer gezien zij stelt dat het best mogelijk is dat leden van de bende MS-13 zich in haar wijk kunnen begeven (NPO II, p. 7). In haar verzoekschrift ontkent verzoekster dan weer dat leden van MS-13 zomaar tot aan haar deur kunnen komen, omdat het huis waar zij woonde in een zone ligt onder controle van de rivaliserende bende Barrio 18. Niet alleen is dit in tegenstrijd met wat zij zelf heeft verklaard bij het CGVS ("De bedreigingen ten opzichte van u gebeurden door de MS, zouden zij zich zomaar door een wijk van de 18 kunnen begeven om u bij uw thuis lastig te vallen? Ik denk dat dat mogelijk is, ja. Misschien gebruikten ze wel een geblindeerde wagen waardoor je niet kon zien wie er in de wagen zat en hielden ze de boel in de gaten.") en wat zij verder in haar verzoekschrift herhaalt, ook kan hierbij de bedenking worden gemaakt waarom verzoekster het dan nog nodig vond om bij haar tante in Libertad onder te duiken.

De commissaris-generaal merkt voorts op: "Uw verklaring dat er in februari 2020 alsnog een poging werd ondernomen door M.(...) of de bendeleden om u te lokaliseren, daar uw moeder éénmaal thuis opgebeld werd en er enkel gezegd werd 'wij zijn jullie niet vergeten, teef' waarop er werd ingehaakt, dient opgemerkt te worden dat dit louter een blote bewering is en geenszins aangetoond kan worden dat dit telefoontje door uw collega of de bendeleden gebeurde (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, p. 9)." Louter herhalen dat het kan zijn dat haar moeder slechts eenmalig werd opgebeld omdat haar familie de vaste lijn heeft afgesloten na deze oproep, overtuigt niet. Bovendien moet worden opgemerkt dat verzoekster eerder tijdens het persoonlijk onderhoud dit telefoontje niet vermeldde wanneer de protection officer haar expliciet vroeg waaruit zij kan afleiden dat de bendeleden nog steeds naar haar op zoek waren (NPO I, p. 20-21).

Verzoekster wijst er in voorliggend verzoekschrift verder op dat zij de vliegtuigtickets reeds geboekt had de derde werkdag nadat zij op 28 augustus bij haar tante onderdook en meent dat zij daarentegen zeer snel gehandeld heeft. Uit haar verklaringen blijkt echter dat zij reeds op de dag van het vermeende schietincident, namelijk op 23 augustus 2019, besliste dat zij El Salvador zou verlaten en naar haar zus in België zou vluchten (NPO I, p. 13, 20). Dat zij dan nog tot 2 of 3 september 2019 wachtte om haar vlucht naar België te boeken (NPO I, p. 8, 21; NPO II, p. 7-8), stemt niet overeen met de door haar beweerde vrees. Ook haar uitleg dat het tijd heeft gevraagd om via bankoperaties geld te krijgen van haar moeder voor het betalen van de tickets, overtuigt niet gezien een simpele overschrijving in een relatief korte tijd kan gebeuren en geen anderhalve week hoeft te duren.

Bovendien keerde verzoekster, hoewel zij naar haar tante in La Libertad verhuisde uit angst voor de bendeleden in San Salvador, gedurende haar schuilhouding bij haar tante nog minstens vier keer terugging naar deze stad omdat zij daar formaliteiten in orde moest brengen, zoals haar vliegtuigticket, haar geboorteakte, haar paspoort, een bewijs van goed gedrag en zeden en haar blanco strafblad (NPO I, p. 21; NPO II, p. 7- 8). Hoewel een paspoort en een vliegtuigticket essentiële documenten zijn voor verzoeksters reis naar België, kan dat niet worden gezegd van een geboorteakte, een bewijs van goed gedrag en zeden en een blanco strafblad. Verzoeksters uitleg dat zij van haar zus had gehoord dat deze noodzakelijke documenten waren, kan niet worden aangenomen. Gezien haar zus reeds de asiel-procedure heeft doorlopen, moet zij ervan op de hoogte zijn dat zo mogelijk documenten moeten worden voorgelegd die haar identiteit, herkomst, reisweg en de door haar aangehaalde feiten aantonen. Dat zij voor onnodige documenten meermaals naar het centrum van San Salvador terugkeert, terwijl zij stelt dat zowel Barrio 18 als MS-13 in het centrum van de stad actief zijn (NPO II, p. 1), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaarde vrees. De bewering dat zij zich steeds naar de private parkings van de diensten waar zij de documenten moest afhalen begaf en nooit in het openbaar aanwezig was in de stad, doet hier geen afbreuk aan.

Voor het overige blijft verzoekster in wezen slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

De loutere verwijzing naar informatie omtrent de criminele activiteiten gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen en bendes in El Salvador, is louter algemeen van aard en volstaat niet om een individueel en objectief risico vast te stellen. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoekster in gebreke blijft nu zij niet verder komt dan het poneren van het lopen van een dergelijk risico en het volharden in ongeloofwaardig bevonden verklaringen betreffende de bedreigingen die zij zou hebben ervaren.

De documenten die verzoekster heeft voorgelegd ter staving van haar beschermingsverzoek en die zoals eerder vermeld op zich niet volstaan omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde, worden aldus niet aangevuld met voldoende samenhangende, volledige en aannemelijke verklaringen.

Het geheel aan objectieve landeninformatie, documenten en verzoeksters verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas inzake de bedreigingen door bendeleden van MS-13 en haar vrees voor vervolging. Verzoekster slaagt er niet in de concrete problemen die zij zou hebben gehad, aannemelijk te maken. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat zij valt onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende.

5.6. Verzoekster betoogt nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico loopt om te worden gevisieerd door bendes, enerzijds omdat zij reeds in het negatief daglicht is komen te staan, omdat zij een jonge vrouw is, omdat zij in België familieleden heeft en anderzijds omwille van haar verblijf in het buitenland waardoor zij wordt geacht over financiële middelen te beschikken. Zij benadrukt dat een toekomstgericht onderzoek vereist is.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 9 januari en 17 december 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat wordt beïnvloed door vele factoren, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Uit de landeninformatie blijkt duidelijk dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De

richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “*certain returnees from abroad*” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “*depending on the particular circumstances of their case*” (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekster slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen door bendeleden van MS-13 niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor haar vertrek uit El Salvador reeds in het vizier is gekomen van deze bendes. Er zijn geen andere indicaties die erop wijzen dat verzoekster voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden van MS-13 stond. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekster El Salvador verliet omwille van bende-gerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bende-gerelateerd probleem enig verhoogd risico zou lopen om te worden gevisieerd door bendeleden.

Waar verzoekster meent dat zij omwille van haar familieleden in België een verhoogd risico loopt bij terugkeer, maakt zij dit evenmin aannemelijk. Haar zus verblijft minstens sinds 2018 in België en werd in september 2018 als vluchteling erkend. Verzoekster vertrok een jaar later, namelijk op 20 september 2019, uit El Salvador. Zij heeft tijdens haar gehoor bij het CGVS geen enkele melding gemaakt van enig probleem dat zij tijdens dat jaar zou hebben ondervonden als gevolg van het verblijf van haar zus in België. Evenmin maakt zij nu in haar verzoekschrift gewag van enig concreet probleem. Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat zij omwille van het verblijf van haar zus in België bij terugkeer naar El Salvador zou worden gevisieerd door bendeleden.

In zoverre zij aanvoert dat zij als jonge vrouw een ‘bijzonder hoog risico’ loopt bij terugkeer naar El Salvador, merkt de Raad vooreerst op dat verzoekster heeft nagelaten om hiervan melding te maken op een eerder tijdstip in de procedure. Zij reikt geen elementen aan die verantwoorden waarom zij deze vrees nu pas aanvoert. Wat er ook van zij, uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in de heersende Salvadoraanse context discriminatie en geweld tegen meisjes en vrouwen vaak voorkomen. Er is een hoge graad van femicide. Daarbij wordt huiselijk geweld beschouwd als de belangrijkste vorm van geweld tegen vrouwen en meisjes in El Salvador, op de voet gevolgd door geweld van bendeleden. UNHCR meldt dat seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverspreid is in de gebieden waar de bendes actief zijn, evenals de rekrutering van meisjes om taken uit te voeren voor de bendes. Er zijn gevallen gemeld van huiselijk geweld door bendeleden tegen hun vrouwen en andere vrouwelijke leden van hun eigen huishouden. Vrouwen en meisjes in deze situatie zitten vaak in de val omdat elke poging om het geweld te melden of eraan te ontsnappen, henzelf en hun familieleden een verder doelwit maakt van geweld.

Er blijkt echter uit de landeninformatie niet dat vrouwen en meisjes in El Salvador in het algemeen een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Volgens de UNHCR-richtlijnen van maart 2016 worden vrouwen en meisjes met specifieke profielen dan wel in specifieke omstandigheden aangemerkt met een potentieel risicoprofiel, wat maakt dat beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes met verhoogde aandacht moeten worden onderzocht, in het bijzonder die beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren of die afkomstig zijn uit sociale milieus waar huiselijk geweld gebruikelijk is. Het risico op vervolging dan wel ernstige schade blijft volgens de UNHCR-richtlijnen evenwel afhankelijk van de individuele omstandigheden van het betrokken meisje of de betrokken vrouw (“*depending on the particular circumstances of the case*”, p. 36-37). Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie. Een loutere verwijzing naar het gegeven dat (bepaalde) meisjes en vrouwen vallen onder een potentieel risicoprofiel, volstaat dan ook niet om in het concrete geval een individueel en objectief risico op vervolging of ernstige schade vast te stellen. Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van verzoeksters individuele omstandigheden, mag van haar worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar profiel of omstandigheden dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Verzoekster kan zich dan ook niet vergenoegen met de loutere stelling dat zij als jonge vrouw een ‘bijzonder hoog risico’ zonder dit verder te concretiseren. Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij effectief werd bedreigd door bendeleden van MS-13. Voorts brengt verzoekster geen andere concrete elementen aan die er op wijzen dat zij omwille van een specifiek profiel of omwille specifieke omstandigheden als jonge vrouw een bijzonder hoog risico loopt. Zij maakt

doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

Het feit dat zij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekster bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoeksters verblijf in België sinds september 2019 voor de duur van de asielprocedure, gelet op haar verblijf in El Salvador sinds haar geboorte in 1999, als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekster bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing persoonlijk zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu haar beweerde problemen met MS-13 niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekster nalaat concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar haar land van herkomst.

5.7. Wat betreft het feit dat haar zus K.P.A.A. de vluchtelingenstatus werd toegekend in België, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij stelt dat hieruit niet kan worden afgeleid dat verzoekster dezelfde status zou moeten worden toegekend. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers individueel te worden beoordeeld. Verzoekster laat deze motivering geheel ongemoeid waardoor deze gehandhaafd blijft.

5.8. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat haar vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kan krijgen en voor haar geen intern vestigingsalternatief mogelijk is.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of gevisieerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd; noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoekster brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De informatie die zij aanhaalt in haar verzoekschrift is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

7. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoekster heden dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd in El Salvador. Bijgevolg is haar verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

8. In de mate dat verzoekster aanvoert dat 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster tweemaal werd gehoord op het CGVS. Tijdens deze gehoren kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

10. Wat betreft de rechten van verdediging, geeft verzoekster niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit beginsel geschonden acht zodat de aangevoerde schending niet dienstig is.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES